

hel masse ting, fordi ledigheden stiger og stiger. Og i den samme uge hørte vi udtalelser fra regeringens repræsentant, må det jo så være, i form af en arbejdsmarkedsordfører, der sagde: Jamen der er slet ikke behov for at gøre noget, vi har stadig væk en historisk lav arbejdsløshed osv. Så derfor har jeg simpelt hen svært ved at finde ud af, hvad De Konservative reelt set mener i den her sag.

Nu er der så kommet et forslag, og det er fint. Jeg havde selvfølgelig ønsket, at det kunne være et bredt forslag. Men i forbindelse med udvalgsarbejdet, som jeg har fulgt, og de mange forslag, der er til L 166, har jeg et spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren, som jo er ansvarlig for at svare på alle de her ting, så jeg håber da, at hun har tid til at lytte efter.

Det, det drejer sig om, er, at man har givet en række svar. Der har f.eks. været deputationer i Folketingets Boligudvalg, der har spurgt: Hvorfor er f.eks. biobrændselsområdet ikke med, når det er et af de steder, hvor man kan opnå en god effekt? Vi har ikke fået en ordentlig forklaring på, hvorfor det ikke er med. Noget, der er med, er til gengæld udskiftning af oliefyrrer og gasfyrrer. Når man så spørger, hvordan det hænger sammen, og hvad man kan få i tilskud til det, er der ingen svar.

Derfor ville jeg gerne have, at økonomi- og erhvervsministeren kunne svare Folketinget, inden vi trykker på knappen her ved andenbehandlingen, for man har sagt i nogle af svarene, at det skal parterne finde ud af bagefter. Man har lovet, at når vi kommer efter påske, vil det hele være klar, og så kan folk gå ind og søge. Men er vi sikre på, at folk, hvis de vælger en kedeltype eller et oliefyrrer af en bestemt slags, præcis ved, hvad de kan få i tilskud, altså hvor meget det er, de i givet fald kan få til løndelen, til arbejdsdelen og til materialevalget? Det synes jeg kunne være interessant at vide.

Så har mange ordførere været oppe og sige noget om, at det her selvfølgelig drejer sig om at få gang i beskæftigelsen; og det er vi jo fuldstændig enige i. Så undrer det os, hvorfor f.eks. malerarbejde ikke er med. Der var et spørgsmål om trapper, der var et spørgsmål om isoleringsarbejde og den slags ting, og noget af det er ikke med. Og det er simpelt hen underligt, hvorfor der lige nødvendigvis er nogle bestemte ting, man har valgt ikke at have med. Jeg tror også, at der var noget murerarbejde, der ikke var med. Når man nu har valgt den strategi ikke bare at have energirigtige ting med, hvorfor har man så

lige nøjagtig valgt ikke at have de ting med? For vi ved, at der er rigtig meget arbejde både i malerarbejde og i at lave trapper og den slags ting. Så derfor er spørgsmålet: Hvorfor har man lige præcis valgt ikke at tage nogle bestemte områder med, hvor vi i dag ved, at der også er stor ledighed? Jeg håber, at vi kan få et svar fra ministeren i dag, inden vi stemmer om det.

Jeg skal beklage, at man endnu en gang har valgt at føre blokpolitik i så væsentlig en sag, hvor Folketinget kunne være sammen om at støtte beskæftigelsen og dermed sørge for at forhindre nogle folk i at blive fyret og sørge for at få genansat nogle af dem, der allerede er blevet fyret. Tak.

Kl. 14:07

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 14:07

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Man kan jo sige, at det egentlig er lidt særpræget at følge en debat om anden behandling af L 166 her i Folketingssalen i dag, for det fyger med kritiske og negative bemærkninger til den ganske udmærkede aftale, som regeringen har lavet med Dansk Folkeparti og Liberal Alliance, og hvor jeg kan forstå, at alle partier har tænkt sig at stemme for lovforslaget ved tredjebehandlingen. Et eller andet sted virker det, som om man prioriterer sine politiske kræfter utrolig negativt.

Men der er stillet nogle spørgsmål her i dag, og dem vil jeg naturligvis forsøge at besvare. Jeg kan jo starte med det sidste, der blev stillet til mig, nemlig af hr. Bjarne Laustsen.

Jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at det nu engang er sådan, at det ikke er nogen skam at lave aftaler med de partier, der rent faktisk sidder ved aftalebordet, når aftalen skal laves. Realiteten er jo den, at det her er en opfølgning på den finanslovaftale, der blev indgået i 2008 for finansåret 2009. Og der forlod Socialdemokratiet jo forhandlingerne. Jeg vil i det hele taget sige, at det jo ville være umuligt at lave en aftale, såfremt vi i de sidste mange år havde valgt at lave lange finanslovaftaler med Socialdemokratiet, for så havde der ikke været nogen penge at lave renoveringspuljen for.

Jeg synes, det er meget, meget tankevækkende at høre de partier, der har stået for en uansvarlig økonomisk politik og stået for, at der i de sidste mange år skulle være brugt mange flere penge, end vi rent faktisk valgte at bruge, fordi